

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2019/22 2.06.2019

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Bóg króluje nad narodami.” (Ps 47, 9)

Nie traćmy czasu na rzeczy niewarte, by zajmowały się nimi Dzieci Boga. Jeszcze przed nami dużo pracy, by wszyscy ludzie poznali Ewangelię i mogli dokonać świadomego wyboru, czy chcą zjednoczyć się z Jezusem w miłości przez posłuszeństwo Pasterzowi. Tylko jako Jego Mistyczne Ciało w jedności z Nim, naszą Głową wejdziemy do Nieba.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Kontemplacja Maryi pomaga nam spojrzeć na tak wiele kobiet, matek i babć, które ofiarnie i w ukryciu, przez wyrzeczenia i zaangażowanie kształtują teraźniejszość i marzenia o jutrze.” „Duch Święty lubi tworzyć jedność w przepięknej i harmonijnej wielości.” (31.05) „Jutro jako pielgrzym udam się do Rumunii, aby podążać wspólnie z braćmi rumuńskiej Cerkwi prawosławnej oraz z wiernymi Kościoła katolickiego. Bardzo was proszę, módlcie się za mnie.” **„Poprzez swoje wniebowstąpienie zmartwychwstały Pan kieruje nasze spojrzenie ku Niebu, aby ukazać nam, że celem naszej drogi jest Ojciec.”** (30.05) „Zawierając się dobroci Pana, zrozumiecie sens wydarzeń i wyzwań w waszym życiu.” (29.05) „W życiu są krzyże, napotykamy trudne momenty. Ale w tych ciężkich chwilach czujemy, że Duch Święty nam pomaga iść naprzód i przezwyciężać trudności.” (28.05) „Również dzisiaj wielu chrześcijan zabija się i prześladowuje ze względu na ich miłość do Chrystusa. Oddają życie w milczeniu, bo ich męczeństwo nie zyskuje rozgłosu. A dziś jest więcej chrześcijan męczenników niż w pierwszych wiekach.” (27.05) „To Duch odradza nas z naszych ograniczeń, naszych śmierci, ponieważ mamy wiele martwicy w naszym życiu i naszej duszy. Przesłanie zmartwychwstania jest takie: trzeba narodzić się na nowo.” (26.05) „W oczach Boga cenne jest miłosierdzie w stosunku do tych, którzy mogą tylko otrzymywać, nie dając nic w zamian.” (25.05)

Święta myśl od świętych:

Gdy był spalany, św. Karol Lwanga powiedział do Strażnika: „Proszę, pokutuj i zostań chrześcijaninem takim jak ja”

Papieska intencja ewangelizacyjna na czerwiec 2019:

Za kapłanów, aby poprzez skromność i pokorę życia angażowali się w czynną służbę wobec najbiedniejszych.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, w Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, prosimy wraz z całym Kościołem kochanego Boga Ojca, abyśmy „pełni świętej radości” składali Mu dziękczynienie i aby wzmocnił w nas nadzieję, że jako „członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa, połączymy się z Nim w chwale” po naszej śmierci.
2. W poniedziałek przypada wspomnienie św. męczenników Karola Lwangi i towarzyszy, którzy zostali zamordowani w Ugandzie w 1886 r. W środę będziemy wspominali św. Bonifacego, biskupa i męczennika, a w sobotę – św. Jadwigę Królową, która jest słusznie nazywana Apostołem Litwy. Zachęcamy do przeczytania w Oblubieńcu poruszających tekstów zarówno o męczennikach i naszej Królowej.
3. Dziękujemy tym, którzy dali szczególne świadectwo wiary i troski o dobro nas wszystkich przez udział w modlitwach o urodzaje przy naszych krzyżach.
4. Codziennie pół godziny przed ostatnią Mszą św. zapraszamy na nabożeństwa czerwcowe ku czci Najświętszego Serca naszego ukochanego Pana Jezusa.
5. We wtorek i czwartek o 16:00 odbędą się próby do rocznicy I Komunii św.
6. W najbliższy piątek i w sobotę po południu odwiedzimy chorych.
7. W piątek o 9:00 odbędzie się uroczysta Msza św. jubileuszowa naszej szkoły.
8. W sobotę o 18:00 odprawimy uroczystą Mszę św. Wigilijną Uroczystości Zesłania Ducha Świętego. Odbędzie się ona po raz pierwszy w naszym Kościele w tzw. „dłuższej formie”, której polskie tłumaczenie zostało zatwierdzone przez Stolicę Apostolską w roku ubiegłym. Serdecznie wszystkich zapraszamy. Będziemy słuchać słowa Bożego, uwielbiać Pana i wołać o zstąpienie Ducha Świętego na polską, a szczególnie wręczycką Ziemię.
9. W najbliższych tygodniach powinny zostać podjęte ważne decyzje w sprawach ekonomicznych naszej parafii. Z tego powodu, a także dla lepszej troski o nasze wspólne dobro, w najbliższym czasie zostanie powołana Parafialna Rada do spraw Ekonomicznych. Według prawa kościelnego jej zadaniem jest wspieranie proboszcza w administrowaniu dobrami materialnymi parafii. Dlatego proszę wszystkich o proponowanie kandydatów do tejże Rady.
10. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Przemysław Stasik i Karolina Kijas z Wręczyca Wielkiej oraz Bartłomiej Cisak z Kocmyrzowa i Katarzyna Janik, pochodząca z Wręczyca. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tych małżeństw, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
11. W najnowszym numerze „Niedzieli” polecamy artykuł „Niebo jest naszą przyszłością” jako pomoc w pogłębionym przeżyciu dzisiejszej uroczystości oraz dwa artykuły o duchowości i znaczeniu św. Królowej Jadwigi, a także artykuł o sześciu siostrach z Tylmanowej, które urodziły się dwa tygodnie temu w Krakowie.
12. Na renowację Kościoła wpłacono kolejne 1400 zł (Teresa Sobczak, Elżbieta i Wiesław Kała, Maria Dawidowicz i Helena Lamik oraz troje ofiarodawców anonimowych). Natomiast na organy złożono 150 zł (Teresa i Włodzimierz Chudy oraz jeden ofiarodawca anonimowy). Dla dzieci Siostry Liliosy podarowano 50 zł.

Patroni do poznania

Święta Jadwiga Królowa

Jadwiga była trzecią i najmłodszą po Katarzynie (+ 1378) i Marii (+ 1395) córką króla Węgier i Polski, Ludwika Andegaweńskiego, i Elżbiety, księżniczki bośniackiej. Urodziła się prawdopodobnie 18 lutego 1374 roku. Rodzice planowali dla Jadwigi małżeństwo z Wilhelmem Habsburgiem. Dzieci połączono warunkowym ślubem (1378), by go dopełnić w ich wieku dojrzałym. W chwili zawarcia ślubu warunkowego Jadwiga miała zaledwie 4 lata. W nadziei na przyszły ślub wysłano Jadwigę do

Wiednia. W tym jednak roku zmarła najstarsza córka Ludwika Węgierskiego, Katarzyna. W tej sytuacji odwołano Jadwigę na Węgry.

Po śmierci Ludwika Węgierskiego (1382) Węgrzy ogłosili królową siostrę Jadwigi, Marię. Natomiast Polacy zaprosili na swój tron Jadwigę. W wieku 10 lat została koronowana 16 października 1384 r. W związku z zaistniałą sytuacją polityczną, a także wobec dalekosiężnych planów polskich rozważano możliwość unii Polski z Litwą. Stała się ona faktem dzięki małżeństwu królowej Jadwigi z Władysławem Jagiełłą, wielkim księciem Litwy. Zaślubiny poprzedzone chrztem (o trzy dni) Jagiełły odbyły się w katedrze królewskiej 18 lutego 1386 r. Tam również 4 marca odbyła się koronacja Jagiełły na króla polskiego. Jagiełło miał wówczas 35 lat, Jadwiga – 12 l.

Wiosną tego samego roku para królewska udała się do Wielkopolski, gdzie król uspokoił tamtejszych panów, mianując na wojewodę wielkopolskiego ich kandydata, Bartosza z Odolanowa. Rok później panowie polscy zdołali przekonać Jadwigę, by stanęła na czele wojsk i na nowo przyłączyła Ruś do granic Polski. Starosta węgierski oddał Ruś bez oporu. 8 marca 1387 roku Jadwiga wjechała do Lwowa.

Jan Długosz (zm. 1480) oddaje Jadwidze najwyższe pochwały. Gdy była małoletnia, pozwoliła, by rządzili za nią wytrawni i całą duszą oddani polskiej racji stanu doradcy. Kiedy wraz z Jagiełłą została współrządczynią kraju, miała na celu jedynie dobro narodu polskiego. Z Krzyżakami wiodła ożywioną korespondencję: m.in. interpelowała w sprawie ich zbrojnych wypraw na Litwę, jak też w sprawie przywłaszczonych sobie dóbr Opolczyka w Ziemi Dobrzyńskiej i na Kujawach. We Włocławku spotkała się osobiście z wielkim mistrzem krzyżackim, Konradem von Jungingen, by omówić problemy, dotyczące obu stron (1397). Doprowadziła do zgody między Władysławem Jagiełłą a jego rywalem, Witoldem (1393). Odtąd wszelkie porachunki dynastyczno-polityczne książęta litewscy zobowiązali się załatwiać z udziałem Jadwigi. W 1392 roku udała się na Węgry, gdzie w spotkaniu ze swoją siostrą, Marią, omawiała w Lubowli i w Kezmarku sprawy obu państw. Nawiązała ścisły kontakt z papieżem Urbanem VI (+ 1392) i Bonifacym IX (+ 1404), skutecznie likwidując intrygi Krzyżaków, Opolczyka i Zygmunta Luksemburczyka.

Serca poddanych pozyskała sobie jednak przede wszystkim niezwykłą dobrocią. Kiedy żołnierze królewscy spustoszyli wieśniakom pola, urządzając sobie na nich lekkomyślnie polowanie, zażądała od męża ukarania winnych i wynagrodzenia

wyrządzonych szkód. Kiedy Jagiełło zapytał, czy jest już zadowolona, otrzymał odpowiedź: "A kto im łyzy powróci?" Przy budowie kościoła Najświętszej Maryi Panny "na Piasku" w Krakowie, istniejącego do dziś, sama doglądała robót. Pewnego dnia jej czujne oko dojrzało kamieniarza, który był smutny. Kiedy zapytała, co mu jest, dowiedziała się, że ten ma w domu ciężko chorą żonę i boi się, że go zostawi samego z drobnymi dziećmi. Królowa, nie namyślając się, wyrwała ze swego bucika złotą klamerkę, obsadzoną drogimi kamieniami, i oddała ją robotnikowi, by opłacił lekarza. Nie zauważyła wówczas, że bosą stopę położyła na kamieniu oblanym wapnem. Odbity ślad wdzięczny kamieniarz obkuł dokoła i wraz z kamieniem wmurował w zewnętrzną ścianę świątyni. Do dzisiaj można ją oglądać. Bardzo wiele kościołów chlubi się, że je fundowała, odnawiała i uposażyła Jadwiga.

Do najpilniejszych trosk Jadwigi należało odnowienie Akademii Krakowskiej. Założył ją Kazimierz Wielki w 1364 roku, jednak za rządów Ludwika Węgierskiego Akademia podupadła. Jadwiga oddała wszystkie swoje klejnoty na jej odnowienie. Wystarała się także u Stolicy Apostolskiej o zezwolenie na jej dalsze prowadzenie i rozbudowę. Akademię otwarto po jej śmierci w 1400 r.

Jagiełło bardzo pragnął mieć potomka, który zapewniłby ciągłość jego rodu na tronie polskim. Kiedy więc Jadwiga została matką, na dworze królewskim zapanowała wielka radość. Niestety, trwała krótko, bo zakończyła się podwójną tragedią: śmiercią dziecka i matki. Dnia 22 marca 1399 r. Jadwiga urodziła córkę, której na chrzcie dano imię matki oraz (na cześć papieża) imiona: Elżbieta, Bonifacja. Jednak po trzech tygodniach dziewczynka zmarła, a niebawem zmarła też matka. Zasnęła w Panu 17 lipca 1399 r., w wieku 25 lat, okrywając naród polski żałobą. Jako królowa rządziła Polską sama przez 2 lata (1384-1386), natomiast razem z Jagiełłą - przez 13 lat (1386-1399).

Grobowiec św. Jadwigi

Opłakiwaną przez wszystkich królowę pochowano w podziemiach katedry krakowskiej na Wawelu. W 1887 roku odnaleziono tam jej śmiertelne szczątki pod posadzką katedry. W 1949 roku jej grób otwarto ponownie i przeprowadzono badania naukowe. Zachowane kości pochowano w nowej trumnie, którą umieszczono w artystycznym sarkofagu z białego marmuru. Spoczywa w nim dotąd.

Z pamiątek po św. Jadwidze warto wymienić krzyż, który znajduje się w katedrze wawelskiej, uważany za cudowny, nazywany także "krzyżem Jadwigi", gdyż przed nim królowa miała się często modlić. Według podania z tego krzyża Chrystus miał do niej przemówić. Tu wreszcie miała zapaść decyzja Jadwigi o rezygnacji ze szczęścia osobistego (i małżeństwa z Wilhelmem) na rzecz pozyskania dla Chrystusa Litwy.

Od razu po śmierci Jadwigę uważano za świętą, chociaż lud często mieszał ją ze św. Jadwigą Śląską (+ 1243). W 1426 r. arcybiskup gnieźnieński, Wojciech Jastrzębiec, rozpoczął formalny proces kanoniczny. W swoim dekreście napisał m.in.: „Z do-

świadczenia wiemy, że spełniała przeróżne uczynki miłosierdzia, cierpliwości, postów, czuwań oraz innych niezliczonych dzieł pobożnych". Arcybiskup polecił także zbierać fundusze na proces kanonizacyjny Jadwigi. Niestety, Kazimierz Jagiellończyk przeznaczył je na wojnę z Krzyżakami. Starania Jagiellonów o kanonizację św. Kazimierza, pochodzącego z ich rodu, ponownie odsunęły na dalszy plan kanonizację Jadwigi. Potem nastał czas nieustannych wojen i wewnętrznych zamieszek, wreszcie 150 lat trwająca niewola. Dopiero w XX w. starania o beatyfikację Jadwigi podjęli na nowo arcybiskup krakowski kardynał Adam Stefan Sapieha (zm. w 1951r.) i kardynał Karol Wojtyła.

Z polecenia św. Jana Pawła II jego następca na stolicy arcybiskupów krakowskich, kardynał Franciszek Macharski, w roku 1979 przesłał do Rzymu formalną prośbę o beatyfikację, do której dołączył liczącą ponad 350 stron dokumentację nieprzerwanego kultu Jadwigi, trwającego po dzień dzisiejszy. Kongregacja do Spraw Kanonizacji na tej podstawie przygotowała relację o kulcie. Na polecenie papieża Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów przygotowała teksty liturgiczne i wyznaczyła dzień 17 lipca na doroczne wspomnienie Jadwigi. Dokumenty tych kongregacji św. Jan Paweł II osobiście przywiózł do Polski i 8 czerwca 1979 r. na zamknięcie synodu archidiecezji krakowskiej odprawił Mszę świętą ku czci bł. Jadwigi.

W 1996 roku został ogłoszony dekret o heroicznosci cnót Jadwigi, w którym napisano: "Kobietą dla Kościoła i dla Ojczyzny najbardziej zasłużoną była błogosławiona Jadwiga, królowa Polski, która sprawiedliwością i troskliwą miłością rządziła swoim narodem, popierała rozszerzanie wiary i kultury chrześcijańskiej i jak światło postawione na świeczniku świętością życia i dziełami ozdobiła wspólnotę kościelną i świecką. [...] Wraz z mężem, który dochował obietnic złożonych przed zaślubinami, Jadwiga czynnie uczestniczyła w życiu Królestwa polsko-litewskiego; miała własny dwór i kancelarię, i podejmowała obowiązki administracyjne, popierając sprawiedliwość i pokój tak w sprawach wewnętrznych, jak i w załatwianiu spraw z innymi państwami. Prawo Boże było w jej życiu i działalności najwyższą wartością. [...] Dla chorych założyła wiele szpitali i nie szczędziła pomocy biednym. Mimo młodego wieku zawsze działała z roztropnością, męstwem i łagodnością, mając na uwadze chwałę Boga, dobro Kościoła i swojego ludu. «Była zwierciadłem czystości, pokory i prostoty». Praktykowała umiarkowanie w używaniu dóbr ziemskich i post, unikała próżnej chwały i przepychu, swoją nadzieję złożyła w Bogu i pragnęła wiecznej nagrody".

Kanonizacji Jadwigi dokonał również św. Jan Paweł II - na krakowskich Błoniach, 8 czerwca 1997 r., w obecności ponad miliona ludzi, w 18. rocznicę pierwszej Mszy o bł. Jadwidze odprawionej w Krakowie. Z tej racji obchód ku czci św. Jadwigi przeniesiono z pierwotnego terminu (17 lipca, dies natalis Świętej) na dzień 8 czerwca. Była to pierwsza w dziejach kanonizacja na ziemi polskiej. W homilii Papież-Polak mówił m.in.: "Najgłębszym rysem jej krótkiego życia, a zarazem miarą jej wielkości, jest duch służby. Swoją pozycję społeczną, swoje talenty, całe swoje życie prywatne całkowicie oddała na służbę Chrystusa, a gdy przypało jej w udziale zadanie królowania, oddała swe życie również na służbę powierzonego jej ludu".

Święci Karol Lwanga i jego Towarzysze męczennicy

Do VIII wieku Afryka Północna wydała wielu świętych. Afryka Czarna - Środkowa i Południowa - zetknęła się z Kościołem dopiero wiele wieków później. Do Ugandy chrześcijaństwo dotarło w latach dziewięćdziesiątych XIX w. W 1879 r. przybyli tam Ojcowie Biali, którzy spotkali się z przychylnością mieszkańców. Jednak w kilka lat później razem z misjonarzami anglikańskimi zostali zmuszeni przez króla Mtera do opuszczenia kraju. Kiedy po jego śmierci na tron wstąpił Mwanga, rozpoczęło się krwawe prześladowanie chrześcijan. Pierwsze prześladowanie dotknęło misję anglikańską. W Natebe nieopodal stolicy kraju, Kampali, wbito na pale i żywcem spalono trzech uczniów szkockiego misjonarza Mackaya, który uczył Murzynów czytać, pisać i wierzyć. Z rozkazu króla zginął następnie pierwszy biskup anglikański, Hannigton.

Wkrótce ofiarą nienawiści padli także neofici katolicki - wśród nich dworzanie króla. Przez wiele dni na uwieczonych wywierano wszelkiego rodzaju naciski. Wśród męczenników było dwóch chłopców, liczących zaledwie 12 lat. Dnia 3 czerwca 1886 roku w Namugongo zapłonął stos. Zawiniętych w trzciniowe maty misjonarzy kolejno wrzucano w płomień. Było to w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Męczenników było bardzo wielu. 6 czerwca 1920 roku beatyfikował ich Benedykt XV. Karol Lwanga został wyróżniony dlatego, że nie tylko z uśmiechem poniósł śmierć, ale zachęcał innych do wytrwania. Wraz z nim zginęło jednego dnia na tym samym miejscu 13 męczenników. Dlatego 3 czerwca papież wyznaczył na ich doroczne wspomnienie. 18 października 1964 roku (w niedzielę misyjną) Paweł VI wyniósł wspomnianych męczenników do chwały świętych.

Karol Lwanga był wodzem plemienia Nagweya i przełożonym królewskich paziów. W momencie śmierci miał 25 lat. Jego ciało palono wolno na ogniu, zaczynając od stóp. Zgodnie z decyzją Piusa XI z 1934 r. Karol Lwanga jest patronem młodzieży i Akcji Katolickiej w Afryce. Balikudembe, Józef Mukasa, był pierwszym ministrem króla. Dla Chrystusa zdołał pozyskać 150 pogan. Banabakintu był naczelnikiem kilku wiosek murzyńskich. Zginął, kiedy miał lat 35. Andrzej Kaggwa, lat 30, był kapelmistrzem królewskim. Został ścięty, potem porąbany w kawałki. Szczególne męki zastosowano wobec Macieja Kalembi, który był sędzią i namiestnikiem okręgu; zginął mając lat 50. Obcięto mu ręce i nogi, wycinano mu żywcem kawały ciała, palono go, a potem wrzucono w sitowie w nadziei, że się po tylu mękach załamie. Tam od ran skonał. Pozyskał dla Chrystusa ok. 200 współziomków. Mwaggali Noe był garncarzem i garbarzem. 31 maja 1886 roku powieszono go, przebito włócznią, a jego wnętrzności dano na pożarcie wygłodniałym psom.

Krew męczeńska wylana w Ugandzie nie poszła na marne, ale użyźniła czarną glebę afrykańską. Zaraz po ustaniu prześladowania w roku 1890 w Ugandzie było już 2197 katolików i ok. 10 000 katechumenów, którzy przygotowywali się do przyjęcia chrztu. W roku 1906 ich liczba wzrosła do ok. 100 000 katolików i około 150 000 katechumenów (przygotowujących się do chrztu św.). [za brewiarz.pl]

Intencje Mszalne

Niedziela 2.06 – Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

7:30 Wypominki

8:00 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

10:00 1.) + Felicję (6 r.), Eryka, Jerzego, Wiesława i Zofię Dłubaków, Mariana i Mariannę Sobczaków, Irenę Mazurek

2.) + Helenę (14 r.) i Jana Ptaków

12:00 Za parafian

17:00 + Stanisławę, Antoniego i Waldemara Kubatów, Katarzynę i Franciszka Parkitnych

Poniedziałek 3.06 – wspomnienie św. męczenników Karola Lwangi i towarzyszy

17:00 + Bogusława Popławskiego od koleżanek córki Ewy

18:00 + Cecylię Paruzel od wnuczki Kamili z rodziną

Wtorek 4.06

17:00 + Irenę Chojnacką (2 r.) od syna Waldemara i wnuczka Marcina z rodzina

18:00 W intencji Żywego Różańca od Róży św. Józefa

Środa 5.06 – wspomnienie św. Bonifacego, biskupa i męczennika

7:00 + Stanisławę Dąbrowską od Zakładu Pogrzebowego „Starczewski”

18:00 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2.) + Stanisława Paruzela, Krystynę Bronder, Donatę Szymańską, zmarłych z rodzin Paruzelów i Sztanderów

3.) + Stefana Sikorę od siostry Henryki i całej rodziny Kubinów

4.) + Edmunda, Teofila i Mariannę Soluchów, Jana, Władysławę i Stefana Marczyków

5.) + Sabinę Soluch od syna Bogdana z żoną

6.) + Edwarda Sygudę od córki Beaty z rodziną

7.) O Boże błogosławieństwo dla rodzin z Wręczyca Małej, o zdrowie, urodzaje ziemskie i oddalenie wszelkich klęsk żywiołowych

Czwartek 6.06 – pierwszy czwartek

7:00 O łaski Boże dla Księży i Sióstr Zakonnych pochodzących z naszej parafii
Modlitwa o święte powołania kapłańskie i zakonne oraz za tych, którzy już realizują swoje powołanie

18:00 + Renatę, Zofię i Władysława Rosów, Bronisławę i Stanisława Ściubidłów

Piątek 7.06 – pierwszy piątek

wynagradzamy Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

7:00 + Stefana Strzelczyka od Zakładu Pogrzebowego „Gibert”

9:00 Msza św. jubileuszowa 130-lecia Szkoły

W intencji dyrektorów, nauczycieli, pracowników, absolwentów i uczniów oraz przyjaciół Szkoły, za wszystkich żyjących i zmarłych ze Szkoły Podstawowej we Wręczyca Wielkiej

18:00 + Stanisława Ptaka od Barbary Pilarz

18:40 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 8.06 – wspomnienie św. Jadwigi Królowej

9:00 + Stanisławę Dąbrowską od wnuków Magdy, Dawida i Marcina z rodzinami

18:00 Wigilia Zesłania Ducha Świętego

+ Stefana (r.), Stanisławę i Zdzisława Ściubidłów

Niedziela 9.06 – Uroczystość Zesłania Ducha Świętego

8:00 + Mariannę (2 r.), Stefana i Włodzimierza Lamików

10:00 + Aleksa (35 r.) Święty, Piotra i Mariannę Gębusiów, Stanisława i Władysławę Leśkiewiczów oraz zmarłych z tych rodzin

12:00 O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Marii i Władysława Jaszczyków z okazji 65. rocznicy ślubu oraz 90. urodzin Władysława

17:00 + Helenę, Szczepana i Piotra Janików, zmarłych z rodzin Kasprzaków i Janików

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – piątek o 16:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – pierwszy piątek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiwreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiwreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881